05/07/2021

Обръщение на Българския патриарх Неофит за Втора неделя след Петдесетница – на всички български светии

ВЪЗЛЮБЕНИ В ГОСПОДА ЧЕДА НА СВЕТАТА НИ ЦЪРКВА,

Във Втората неделя подир светата и спасителна Петдесетница – светлия празник на основаването на Църквата Христова, нашите мисли и молитви са насочени към дивните Божии угодници, с които българският род е украсявал Царството небесно през всичките дълги столетия на своята християнска история. История, изпълнена с много изпитания, неуспехи и страдания, но и с много святост, която и до днес остава най-голямата прослава на нашия народ, защото е свидетелство за осъзната принадлежност към вярата и

Църквата, за дълбока вкорененост на народностния дух в Христовия Завет с всички нас, в евангелските непреходни и спасителни истини, ценности и повеления. Светостта е тази слава на християнския ни народ, която никой и нищо на този свят не е в състояние да ни отнеме, защото тя е вградена в Книгата на живота.

В своята дълга и превратна история народът ни има множество безспорни духовни и културни достижения, които са несъмнен принос към света и човечеството – наш значим дял в съкровищницата на световната християнска цивилизация. Всички те обаче отстъпват по своята значимост на плодовете на светостта, които християнският ни народ е принесъл в изобилие, защото в причастността си към Божието Царство – небесното Отечество, светиите от българския род са вече достояние на цялото човечество, застъпници и ходатаи пред Божия престол за целия свят. От апостола на народите знаем, че в Христа Иисуса „няма вече иудеин, ни елин“ (Гал. 3:28), и затова не ги смятаме за само наша собствена принадлежност, за наши светии, от чието ходатайство пред Божия престол останалите народи са лишени. Напротив – желаем славата им да достигне до всички народи и до всеки отделен човек, за да може всички да прибягват към тяхното небесно застъпничество и в тях още повече да се прославя името Божие.

За нас, съвременните православни българи, светиите от българския род са радост и утеха, но и пример – образец, който ни задължава да живеем във вярата така, че да бъдем достойни за висотата на подвига им и верни техни следовници. Да бъдем техни сънародници не само в земното отечество, но и в нашето общо небесно Отечество – Дома на Отца, в който според свидетелството на Христа Спасителя „има много жилища“ (Иоан 14:2). Нека не мислим, че техният подвиг е нещо невъзможно за нас – нещо, което не е по нашите сили. И в нас, както и в тях, е силата Божия, която „се в немощ напълно проявява“ (2 Кор. 12:9), и ние всички сме „призвани светии“ (Рим. 1:7), които не бива да забравят, че „... на ония, които любят Бога и са призвани по Негова воля, всичко съдейства към добро“ (Рим. 8:28). Нека разгаряме в себе си пламъка на вярата и на копнежа по Царството Божие, като всякога се вдъхновяваме от подвига на нашите духовни отци и майки, наши сродници по вяра и род, и като имаме пред очите си венеца на техния живот – светостта, да подражаваме на вярата им (срв. Евр. 13:7).

Днес си спомняме и за блаженопочившия наш отец и предшественик патриарх Максим, който на тази дата, преди 50 години, бе избран от клира и народа за втори предстоятел на Родната ни Българска православна църква в

най-новата й история, която в продължение на повече от 40 години той мъдро ръководеше и преведе през трудния период на атеистичния режим.

Бог да упокои душата му и го настани сред Своите избраници!

По молитвите и небесното застъпничество на всички Свои угодници от българския род, Всемилостивият Бог да милва и спасява всички нас!

Честит и благословен празник!

bg-patriarshia.bg